

योएलको पुस्तक र लाओदिकियाको सातौँ-दिनको एडभेन्टिस्ट मण्डली - पैंतीसौँ

Jeff Pippenger

2026-01-27

संख्या पैंतीस

अर्ली राइटिङ्सको पृष्ठ ८१ मा (र “८१” एक दिव्य महायाजक र अस्सी जना याजकहरूको प्रतीक हो), विलियम मिलरको दोस्रो सपना अभिलेख गरिएको छ। नबूकदनेस्सरजस्तै, विलियम मिलरले पनि दुईवटा सपना देखे। दानियलको चौथो अध्यायमा रहेको नबूकदनेस्सरको दोस्रो सपना, मोशाको लेवीव्यवस्था २६ को “सात पटक” को सन्दर्भभित्र स्थापित गरिएको छ। मिलरले २,५२० को शिक्षा दिँदै गर्दा लेवीव्यवस्था २६ को “सात पटक” लाई स्पष्ट पार्न दानियल अध्याय ४ को प्रयोग गरे, यद्यपि उनले त्यसलाई “सात पटक” नै भने। मिलरले आफू नबूकदनेस्सरद्वारा प्रतिरूपित भएका थिए भन्ने कुरा चिनेका थिएनन्, तर चौथो अध्यायमा नबूकदनेस्सरका २,५२० दिनहरू, मिलरको सपनामा माटोको ब्रस बोक्ने मानिस आइपुगनुअघि “scatter” भन्ने शब्दद्वारा पनि र त्यो ‘सात पटक’ घटित भएको तथ्यद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

सिस्टर ह्याइटले मिलरलाई “फादर मिलर” भनी सम्बोधन गर्नुहुन्छ, तर क्याथोलिकहरूले गर्ने मूर्तिपूजक शैलीमा होइन, बरु पिता अब्राहामजस्तै पितृसत्तात्मक अर्थमा। मिलर एक प्रतीक हुन्; उनी वाचाका एक पुरुष हुन्, जसले एक सय चवालीस हजारसँग हुने अन्तिम वाचातर्फको मार्गमा रहेका बाइबलीय प्रतीकहरूको शृङ्खलालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। योएलले हामीलाई जानकारी दिन्छन् कि अन्तिम दिनहरूमा वृद्ध पुरुषहरूले स्वप्नहरू देख्नेछन्, र विलियम मिलर हाम्रो इतिहासका ती वृद्ध पुरुष हुन्, साथै त्यही किसान पनि हुन् जसले विलियम टिन्डेलको यस भविष्यवाणीलाई पूरा गरे: “यदि परमेश्वरले मेरो प्राण बचाइराख्नुभयो भने, धेरै वर्ष नबित्दै म यस्तो व्यवस्था गर्नेछु कि हलो जोताउने केटाले तिमीभन्दा धर्मशास्त्र बढी जान्नेछ।”

“परमेश्वरले बाइबलमा विश्वास नगरेका एक किसानको हृदयमा प्रभाव पार्न आफ्नो स्वर्गदूत पठाउनुभयो, ताकि उसलाई अगमवाणीहरू खोजी गर्न अगुवाइ गरियोस्। परमेश्वरका स्वर्गदूतहरूले त्यस चुनिएका व्यक्तिलाई बारम्बार भेट दिए, उसको मनलाई मार्गदर्शन गर्न र ती अगमवाणीहरू उसको समझका लागि खोले, जुन सधैंदेखि परमेश्वरका जनहरूका लागि अन्धकारमय रहिआएका थिए। सत्यको श्रृंखलाको आरम्भ उसलाई दिइयो, र उसलाई एक-एक कडी खोज्दै अघि बढ्न अगुवाइ गरियो, यहाँसम्म कि उसले परमेश्वरको वचनलाई आश्चर्य र प्रशंसासहित अवलोकन गर्‍यो। त्यहाँ उसले सत्यको एक सिद्ध श्रृंखला देख्यो। उसले अप्रेरित ठानेको त्यो वचन अब उसको दृष्टि सामु आफ्नो सौन्दर्य र महिमामा खुल्यो। उसले देख्यो कि पवित्रशास्त्रको एक अंशले अर्को अंशको व्याख्या गर्दछ, र जब कुनै एउटा खण्ड उसको समझका लागि बन्द हुन्थ्यो, तब उसले वचनको अर्को भागमा त्यसलाई स्पष्ट पार्ने कुरा भेट्नुहुन्थ्यो। उसले परमेश्वरको पवित्र वचनलाई आनन्द, तथा अत्यन्त गहिरो आदर र श्रद्धाभयसहित ग्रहण गर्‍यो।” Early Writings, 230.

मिलर त्यही किसान थिए जसले टिन्डेलको भविष्यवाणी पूरा गरे, र दानियेल ८:१४ को मोहोर खोल्दा उनले संकलन गरेका भविष्यसूचक ज्ञानको उनको पहिलो प्रकाशन १८३१ मा भयो, बाइबलको King James Version प्रकाशित भएको दुई सय बीस वर्षपछि। जोन विक्लिफ, विलियम टिन्डेल, र १६११ मा King James Bible को प्रकाशनले तीनवटा मार्गचिन्हहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले त्यो दुई-सय-बीस-वर्षीय भविष्यवाणीको आरम्भ गर्छ, जुन त्यतिबेला अन्त्य हुन्छ जब टिन्डेलको हलो चलाउने केटाले परमेश्वरको वचनलाई पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशका लागि खोल्नेछ, जसको पछि अरू दुई स्वर्गदूतहरू आउने थिए। त्यो पहिलो स्वर्गदूत १७९८ मा आयो र तेस्रो १८४४ मा। विक्लिफ, टिन्डेल र King James त्यस किसानसँग जोडिन्छन् जसले टिन्डेलको भविष्यवाणी पूरा गर्नेथिए, र जसले १७९८ देखि १८४४ सम्मका तीन स्वर्गदूतहरूको इतिहासलाई प्रतीकात्मक रूपमा जनाउनेथिए।

विलियम मिलरको अल्फा-आविष्कार लैव्यवस्था २६ का २,५२० वर्ष थियो, र उनको ओमेगा-आविष्कार दानिएल ८:१४ का २,३०० वर्ष थियो। यहूदाको २,५२० वर्षको तितरबितर ६७७ ईसा पूर्वमा सुरु भयो र १८४४ मा समाप्त भयो। दानिएल ८:१४ का २,३०० वर्ष १८४४ मा समाप्त भयो। दुवै १८४४ मा सँगै समाप्त भए, र विलियम मिलरका अल्फा र ओमेगा-आविष्कारहरूको आरम्भ-बिन्दु दुई सय बीस वर्षले अलगिएका थिए। “दुई सय बीस” विलियम मिलरको प्रतीक हो, दुई साक्षीहरूमाथि। मिलरका अल्फा र ओमेगा-आविष्कारहरू १७९८ र १८४४ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। उत्तरी राज्यविरुद्धको २,५२० वर्षको तितरबितर १७९८ मा समाप्त भयो, र त्यसको छयालिस वर्षपछि १८४४ मा २,३०० वर्ष समाप्त भयो।

१७९८ मा समाप्त भएको २,५२० वर्षले त्यस मितिलाई चिह्नित गर्छ, र १८४४ मा समाप्त भएको यहूदामाथिको २,५२० वर्षले दुई सय बीस वर्षको अवधि उत्पन्न गर्छ। यसको अर्थ, इस्राएलविरुद्धको २,५२० ले छयालिस वर्षको भविष्यसूचक अवधि उत्पन्न गर्छ, र यहूदाविरुद्धको २,५२० ले दुई सय बीस वर्षको भविष्यसूचक अवधि उत्पन्न गर्छ। त्यस अवधिको अल्फा ६७७ ई.पू. हो र ओमेगा ४५७ ई.पू. हो, जसको अर्थ छयालिस वर्षको अवधिको अल्फा र दुई सय बीस वर्षको अवधिको अल्फा २,५२० द्वारा प्रतिनिधित्व गरिन्छ, र दुवै रेखाहरूको ओमेगा २,३०० हो। २,५२० वर्षका दुई “तितरबितर पारिने” घटनाहरूले २,५२० बाट सुरु भई २,३०० मा अन्त हुने अवधिका दुई साक्षी प्रदान गर्छन्। ती दुवै रेखाहरूले विलियम मिलरका अल्फा र ओमेगा सम्बन्धी खोजहरू पहिचान गर्छन्।

“विलियम मिलरको सपना”

“मैले सपना देखें कि परमेश्वरले, एउटा अदृश्य हातद्वारा, मलाई करिब दस इन्च लामो र छ इन्च चौडा, अत्यन्त कौशलपूर्वक बनाइएको एउटा सानो पेटिका पठाउनुभयो, जो आबनुस र मोतीको सुन्दर जडाइले निर्मित थियो। त्यस पेटिकासँग एउटा साँचो जोडिएको थियो। मैले तुरुन्तै त्यो साँचो लिएँ र पेटिका खोलें; तब, मेरो विस्मय र आश्चर्यका बीच, मैले त्यसलाई सबै प्रकारका र विभिन्न आकारका रत्नहरू, हीराहरू, बहुमूल्य पत्थरहरू, तथा हरेक परिमाण र मूल्यका सुन र चाँदीका सिक्काहरूले भरिएको पाएँ, जो पेटिकाभित्र आ-आफ्ना स्थानमा अत्यन्त सुन्दर ढंगले सजाइएका थिए; र यसरी सजाइएका तिनीहरूले यस्तो ज्योति र महिमा परावर्तित गरिरहेका थिए, जसको बराबरी केवल सूर्यले मात्र गर्न सक्थ्यो।”

“यसका सामग्रीको तेज, सौन्दर्य, र मूल्यले मेरो हृदय अत्यन्त आनन्दित भएको भए तापनि, यो अद्भुत दृश्य म एकलैले मात्र उपभोग गर्नु मेरो कर्तव्य होइन भन्ने मैले ठानें। त्यसकारण, मैले त्यसलाई मेरो कोठाको बीचमा रहेको एउटा टेबलमाथि राखें र यो जीवनमा मानिसले कहिल्यै देखेको सबैभन्दा गौरवशाली र दीप्तिमान दृश्य हेर्ने इच्छा भएका सबै जना आएर हेर्न सकून् भनी खबर पठाएँ।

मानिसहरू आउन थाले, सुरुमा सङ्ख्यामा थोरै, तर बढ्दै गएर भीडमा परिणत भए। जब उनीहरूले पहिलोचोटि सन्दूकभित्र हेर्ने, तब तिनीहरू अचम्म मान्थे र आनन्दले कराउँथे। तर जब दर्शकहरू बढ्दै गए, तब सबैले रत्नहरूलाई चलाउन थाले, तिनीहरूलाई सन्दूकबाट निकालेर मेचमाथि छरपस्ट पार्न थाले।

“मैले सोच थालें कि मालिकले फेरि मेरो हातबाट त्यो सन्दूक र रत्नहरू माग्नुहुनेछ; र यदि मैले तिनीलाई छरिन दिएँ भने, म तिनीलाई पहिलेझैं फेरि सन्दूकभित्र तिनका ठाउँहरूमा राख्न कहिल्यै सक्ने थिइनँ; र मलाई लाग्यो कि म त्यो जिम्मेवारीको सामना कहिल्यै गर्न सक्नेछैनँ, किनकि त्यो अत्यन्तै ठूलो हुनेथियो। त्यसपछि मैले मानिसहरूलाई ती नछुन, र तिनीहरूलाई सन्दूकबाट बाहिर ननिकाल्न विनती गर्न थालें; तर मैले जति बढी विनती गरें, तिनीहरूले उति नै बढी छरपस्ट पारे; र अब तिनीहरूले ती कोठाभरि, भुइँमा, र कोठाको हरेक सामानमाथि जताततै छरिदिएका जस्तो देखिन्थ्यो।”

त्यसपछि मैले देखें कि तिनीहरूले साँचो रत्नहरू र सिक्काहरूका बीचमा नक्कली रत्नहरू र खोटा सिक्काहरूको असंख्य परिमाण छरपस्ट पारेका थिए। तिनीहरूको नीच आचरण र कृतघ्नताप्रति म अत्यन्त क्रुद्ध भएँ, र त्यसबापत मैले तिनीहरूलाई हप्काएँ र धिक्कारें; तर मैले जति धेरै धिक्कारें, तिनीहरूले उति नै धेरै नक्कली रत्नहरू र खोटा सिक्काहरू साँचाहरूका बीचमा छरपस्ट पाउँदै गए।

“त्यसपछि म आफ्नो शारीरिक प्राणमा अत्यन्त व्यथित भएँ र तिनीहरूलाई कोठाबाट बाहिर धकेल्न शारीरिक बल प्रयोग गर्न थालें; तर जब म एक जनालाई बाहिर धकेलें, तीन जना अरू भित्र पस्दै फोहर, काठका छर्पा, बालुवा, र हर प्रकारका कूडा-कर्कट भित्र ल्याउँछें, यहाँसम्म कि तिनीहरूले सबै साँचो रत्नहरू, हीराहरू, र सिक्काहरूलाई ढाकिदिए, र ती सबै दृष्टिबाट ओझेल परे। तिनीहरूले मेरो सानो सन्दूकलाई पनि टुक्रा-टुक्रा पारे र त्यसलाई कूडा-कर्कटबीच छरिदिए। मलाई लाग्यो, मेरो शोक वा मेरो क्रोधलाई कसैले वास्ता गरेन। म पूर्णतः निरुत्साहित र हृदयहीन भएँ, अनि बसेर रोएँ।

“यसरी मेरो ठूलो हानि र जवाफदेहिताका निम्ति म रुँदै र विलाप गर्दै गर्दा, मैले परमेश्वरलाई सम्झें, र उहाँले मलाई सहायता पठाइदिनुहोस् भनी हार्दिकतापूर्वक प्रार्थना गरें।

“तुरुन्तै ढोका खोलियो, र एक जना मानिस कोठाभित्र प्रवेश गरे; अनि सबै मानिसहरू त्यहाँबाट बाहिर निस्किए; र उनले आफ्नो हातमा धुलो झार्ने ब्रश लिएर झ्यालहरू खोले, र कोठाबाट धुलो र फोहोर बुहार्न थाले।

मैले उहाँलाई रोकिरहनुहोस् भनी पुकारें, किनकि त्यहाँ भग्नावशेषहरूका बीचमा केही बहुमूल्य रत्नहरू छरिएका थिए।

उहाँले मलाई “नडराऊ” भन्नुभयो, किनकि उहाँले “तिनीहरूको हेरचाह गर्नुहुन्छ”।

“त्यसपछि, उसले धूलो र फोहोर, नक्कली रत्नहरू र जाली सिक्काहरू बुहाउँदै गर्दा, ती सबै बादलझैँ उठे र झ्यालबाट बाहिर गए, र बतासले तिनलाई उडाएर लग्यो। त्यस हलचलमा मैले एक क्षणका लागि आँखा बन्द गरें; जब मैले तिनलाई खोलेँ, सबै फोहोर हराइसकेको थियो। बहुमूल्य रत्नहरू, हीराहरू, सुन र चाँदीका सिक्काहरू, कोठाभरि प्रशस्त मात्रामा छरिएर रहेका थिए।”

“तब उहाँले टेबुलमाथि एउटा सन्दूक राख्नुभयो, जुन अघिल्लोभन्दा धेरै ठूलो र अझ सुन्दर थियो, र उहाँले मुट्टीका मुट्टी रत्नहरू, हीराहरू, सिक्काहरू जम्मा पारेर त्यस सन्दूकभित्र हाल्नुभयो, यहाँसम्म कि एउटा पनि बाँकी रहेन, यद्यपि केही हीराहरू सियोको टुप्पोभन्दा पनि ठूला थिएनन्।”

“त्यसपछि उहाँले मलाई ‘आऊ र हेर’ भनेर बोलाउनुभयो।”

“मैले सन्दूकभित्र हेरेँ, तर त्यो दृश्यले मेरा आँखाहरू चकाचौँध भए। तिनीहरू पहिलेको आफ्नो महिमाभन्दा दस गुणा बढी तेजस्वी चम्किरहेका थिए। मैले सोचेँ, ती दुष्ट व्यक्तिहरूका खुट्टाले, जसले तिनीहरूलाई छरपस्ट पारी धूलोमा कुल्चेका थिए, बालुवामा घोटेर तिनीहरूलाई चम्काइदिएका थिए। तिनीहरू सन्दूकभित्र सुन्दर क्रममा, प्रत्येक आफ्नो स्थानमा, यसरी मिलाइएका थिए कि तिनीहरूलाई त्यहाँ फ्याँक्ने मानिसको कुनै प्रयत्नको चिन्ह देखिँदैनथ्यो। म आनन्दले नै कराएँ, र त्यस कराहटले मलाई ब्युँझायो।” Early Writings, 81–83.

“८१” पृष्ठदेखि आरम्भ हुँदै, याजकहरूको एउटा प्रतीकस्वरूप, त्यस स्वप्नले विलियम मिलरको मानवतामार्फत दिव्यताद्वारा सङ्ग्रहित आधारभूत सत्यहरूलाई नष्ट गर्ने लाओडिसियन सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डलीको कार्यको इतिहासलाई पहिचान गर्दछ। मिलरले “अत्यन्त आनन्दले कराए” र त्यस कराहटले उनलाई “ब्युँझायो” जब, त्यस इतिहासको अन्त हुन्छ। स्वप्नमा प्रस्तुत गरिएको इतिहास तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो कराहटमा समाप्त हुन्छ, जुन मध्यरात्रिको कराहटको चरमबिन्दु हो। मिलरको स्वप्नको ऐतिहासिक वृत्तान्तले मिलराइट इतिहासका मार्गचिह्नहरूलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ, र यसकारण यसले एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनको समानान्तर इतिहासलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यत्तिकै महत्त्वपूर्ण कुरा के हो भने, स्वप्नको ऐतिहासिक प्रतिरूपणले २०२३ मा पुनरावृत्त हुन आरम्भ गरेको इतिहासको एउटा भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रयाक्तललाई पनि समेटेको छ।

एक लाख चवालीस हजारको इतिहासमा चिनिएका सत्यका रत्नहरू 2004 मा सार्वजनिक अभिलेखमा राखिए, र त्यसपछि फेरि 2012 मा, जब हबकूकका तालिकाहरूको प्रस्तुतीकरणले एउटा त्यस्तो समूहलाई एकत्र गऱ्यो जो तितरबितर हुन नियत गरिएको थियो। ती सत्यहरू 2004 मा मेजमाथि राखिए, 1989 मा खोलिएका सत्यहरूको पहिलो प्रस्तुतीकरणका साथ। त्यसबेला “थोरैले” सन्देशलाई विचार गरे, तर 2012 मा Habakkuk’s Tables

शीर्षकका 95 प्रस्तुतिहरूको शृंखलाले भीडलाई भित्र्यायो, किनकि “मानिसहरू आउन थाले, सुरुमा संख्यामा थोरै, तर बढ्दै गएर भीडमा परिणत भए।”

2012 देखि जुलाई 18, 2020 सम्म ती सत्यहरू क्रमशः तितरबितर पारिए र फोहरले ढाकिए। जुलाई 18, 2020 मा, हबक्कूकका टेबुलहरूको सन्देशका समर्थकहरू साढे तीन दिनको अवधिका लागि तितरबितर पारिए।

अनि जब तिनीहरूले आफ्नो साक्षी पूरा गरिसक्नेछन्, तब अतल कुण्डबाट उक्लेर आउने त्यस पशुले तिनीहरूको विरुद्ध युद्ध गर्नेछ, र तिनीहरूलाई जित्नेछ, अनि तिनीहरूलाई मार्नेछ। अनि तिनीहरूका मृतदेहहरू त्यस महान् सहरको सडकमा पडिरहनेछन्, जसलाई आत्मिक अर्थमा सदोम र मिश्र भनिन्छ, जहाँ हाम्रा प्रभु पनि क्रूसमा चढाइएका थिए। अनि मानिसहरू, कुलहरू, भाषाहरू र जातिहरूका मध्येका जनहरूले तिनीहरूका मृतदेहहरू साढे तीन दिनसम्म हेर्नेछन्, र तिनीहरूका मृतदेहहरूलाई चिहानमा राख्न दिनेछैनन्। अनि पृथ्वीमा बस्नेहरू तिनीहरूमाथि आनन्दित हुनेछन्, र हर्षोल्लास गर्नेछन्, र एक-अर्काको उपहार पठाउनेछन्; किनकि यी दुई अगमवक्ताहरूले पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई पीडा दिएका थिए। प्रकाश 11:7-10।

विश्रामको दिन, डिसेम्बर ३०, २०२३ मा, Future for America ले जुलाई १८, २०२० यता आफ्नो पहिलो सार्वजनिक सभाको रूपमा एक Zoom बैठकमा सहभागिता जनायो। डिसेम्बर ३०, २०२३, जुलाई १८, २०२० पछि १,२६० दिन, अर्थात् “तीन दिन र आधा” हो। जब एलियाह र मोशा सडकमा मरेका थिए, अर्को वर्ग “आनन्द मनाइरहेको” छ। Future for America जुलाई २०२३ मा भविष्यसूचक सन्देश प्रकाशन गर्न पुनः फर्किएको थियो, किनकि त्यसबेला सारा पृथ्वीमा जानुपर्ने सन्देश भविष्यवाणीगत अनिवार्यताका कारण “जङ्गल” बाट आउनु आवश्यक थियो। साढे तीन दिन, अथवा १,२६० दिन, एक जङ्गल हो।

अनि ती स्त्री उजाडस्थानतिर भागी, जहाँ परमेश्वरले उनका निम्ति तयार गर्नुभएको एक स्थान थियो, ताकि त्यहाँ तिनीहरूले उनलाई एक हजार दुई सय साठी दिनसम्म पालनपोषण गरून्। प्रकाश 12:6।

“उजाड स्थान” भनेको “एक हजार दुई सय साठी दिन” हो, अर्थात् १,२६० दिन, जुन “तीन दिन र आधा” पनि हो, र यो प्रकाश १२:६ मा प्रस्तुत गरिएको छ; अनि “१२६” भनेको १,२६० को दशांश हो। त्यस बेला अनमुद्रित गरिएका आश्चर्यजनक सत्यहरूमध्ये एक थियो लेवीव्यवस्था छब्बीसको “सात पटक” सम्बन्धी प्रार्थनाको परिपूर्तिमा पश्चात्तापको आवश्यकताबोध।

१,२६० दिनहरू २,५२० दिनहरूको पनि एक प्रतीक हो। उत्तरी राज्यविरुद्धका “सात समय” ७२३ ई.पू. मा आरम्भ भए र १७९८ मा समाप्त भए। यसको मध्यबिन्दु ५३८ हो; यसरी १,२६० वर्ष बनिन्छ, जसमा मूर्तिपूजकता (paganism) ले पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्च्यो, र त्यसपछिका १,२६० वर्षमा पोपतन्त्र (papalism) ले पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्च्यो। यो भविष्यसूचक संरचना ख्रीष्टको बप्तिस्मादेखि क्रूससम्मका १,२६० दिनहरूसँग मेल खान्छ, जसको पछि ३४ ईस्वी सम्मका १,२६० भविष्यसूचक दिनहरू आउँछन्, जब सुसमाचार अन्यजातिहरूकहाँ पुग्यो। यसरी, दुई साक्षीहरूको आधारमा, १,२६० भनेको २,५२० दिनहरूको एक अंश हो, अथवा लेवीव्यवस्था अध्याय २६ मा मोशाका “सात समय”।

सब्बाथ, जुलाई १८, २०२० देखि सब्बाथ, डिसेम्बर ३०, २०२३ सम्म आरम्भ भएको जंगलको आवाजको अवधि जुलाई २०२३ मा कराउन थाल्यो, र जब “जंगल” अवधि सब्बाथ, डिसेम्बर ३०, २०२३ मा अन्त्य भयो, तब मोशा र एलियाहको पुनरुत्थान आइपुग्यो। आवाजको सन्देशले पहिचान गरायो कि प्रत्येक सुधार आन्दोलनमा समानान्तर प्रथम निराशाहरूको मार्गचिह्नले दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तको सन्दर्भमा जुलाई १८, २०२० को झूटा भविष्यवाणीलाई स्पष्ट पार्दछ। यसले पुरुष र स्त्रीहरूलाई लैव्यवस्था २६ को प्रार्थनाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको पश्चात्तापतर्फ बोलायो। मिलरको सपना त्यही पश्चात्तापको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जब उनले यसरी अभिलेख गरेका छन्, “जब म यसरी मेरो महान् हानि र उत्तरदायित्वका कारण रोइरहेको र शोक गरिरहेको थिएँ, तब मैले परमेश्वरलाई सम्झें, र उहाँले मलाई सहायता पठाइदिनुहोस् भनी उत्कटतापूर्वक प्रार्थना गरेँ।”

आउनुहोस् र हेर्नुहोस्

मिलरको सपना “आऊ र हेर” भन्ने दुई अभिव्यक्तिद्वारा विभाजित छ। पहिलो पटक मिलरले मानिसहरूलाई “आऊ र हेर” भनी निमन्त्रणा दिन्छन्, र दोस्रो पटक “धूलो ब्रश गर्ने मानिस” ले मिलरलाई आउन र हेर्न निमन्त्रणा दिन्छ। “आऊ र हेर” एउटा भविष्यसूचक प्रतीक हो, जसले उन्मोचित गरिएको भविष्यसूचक सत्यलाई चिन्हित गर्दछ। पहिलो चारवटा मोहोरमध्ये प्रत्येकमा “आऊ र हेर” भन्ने आज्ञा समावेश छ।

अनि मैले देखें, जब थुमाले मुहरहरूमध्ये एउटा खोल्नुभयो, तब मैले गर्जनको जस्तो आवाज सुनें, चार जीवहरूमध्ये एकले यसो भन्दै, “आऊ र हेर”। ... अनि जब उहाँले दोस्रो मुहर खोल्नुभयो, मैले दोस्रो जीवले यसो भनेको सुनें, “आऊ र हेर”। ... अनि जब उहाँले तेस्रो मुहर खोल्नुभयो, मैले तेस्रो जीवले यसो भनेको सुनें, “आऊ र हेर”। ... अनि जब उहाँले चौथो मुहर खोल्नुभयो, मैले चौथो जीवको आवाज यसो भन्दै सुनें, “आऊ र हेर”। प्रकाश ६:१, ३, ५, ७.

मिलरको स्वप्नको आरम्भमा रहेको “आऊ र हेर” अल्फा हो र अन्त्यमा रहेको “आऊ र हेर” ओमेगा हो। यस स्वप्नले स्वप्नको आरम्भमा भएको मुद्राखोलाइलाई त्यस्ता रत्नहरूका रूपमा पहिचान गर्दछ, जो “व्यवस्थित गरिँदा तिनले केवल सूर्यसँग मात्र बराबरी गर्न सक्ने प्रकाश र महिमा परावर्तित गर्थे।” जब ख्रीष्टले मिलरलाई ओमेगा “आऊ र हेर” भनी निमन्त्रणा दिनुभयो, मिलर भन्छन्, “यो दृश्यले मेरा आँखाहरू झलमल्ल भए। तिनीहरू आफ्ना अघिल्ला महिमाभन्दा दस गुणा बढी चम्किरहेका थिए।” अल्फाको प्रकाश सूर्यजस्तै थियो र ओमेगाको प्रकाश सूर्यभन्दा दस गुणा थियो।

छरपस्ट पार्नु

मिलरको शोक र पश्चात्ताप पहिलो “आऊ र हेर” र अन्तिम “आऊ र हेर” बाट आरम्भ भएको अवधिको अन्त्यमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। त्यो अवधिमा, जुन मिलरले मानिसहरूका लागि एउटा सन्देशको मोहर खोल्न थालेपछि आरम्भ हुन्छ र ख्रीष्टले मिलरका लागि एउटा सन्देशको मोहर खोल्नुहुँदा अन्त्य हुन्छ, “scatter” भन्ने शब्द “सात पटक” प्रतिनिधित्व गरिएको छ। मिलरले त्यो शब्द फेरि प्रयोग गर्नेछन्, तर पहिलो र अन्तिम मोहर-उद्घाटनको बीचमा “scatter” “सात पटक” व्यक्त गरिएको छ। बाइबलले “सात पटक” को न्यायलाई “scatter” भन्ने शब्दसँग चिन्हित गर्दछ।

र म तिमीहरूलाई अन्यजातिहरूका बीचमा तितरबितर पार्नेछु, र तिमीहरूका पछिपछि तरबार निकालेर लाग्नेछु; अनि तिमीहरूको भूमि उजाड हुनेछ, र तिमीहरूका सहरहरू भग्नावशेष हुनेछन्। लैवीय २६:३३.

मिलरले पत्ता लगाएको सर्वप्रथम सत्य लेवीयव्यवस्था २६ का “सात समय” थियो, र उनको स्वप्नमा मिलरको सन्देश प्रकाशित भएको समयदेखि ख्रीष्टको सन्देश प्रकाशित भएको समयसम्मको अवधिमा, विलियम मिलरको कार्यद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका सबै आधारभूत सत्यहरूलाई लाओडिसीय सातौँ-दिनका एड्भेन्टवादका धर्मशास्त्रीहरूको फोहोर र नक्कली सिक्काहरूले ढाकिने थियो। ती आधारभूत सत्यहरूको अस्वीकृतिलाई अल्फा र ओमेगा बीचको इतिहासभित्रका सातवटा तितरबितर पाराइहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। “सात समय” विलियम मिलरको कार्यको एक प्रतीक हो, जो फलस्वरूप सातौँ-दिनका एड्भेन्टवादका आधारहरू हुन्; जसका २,३०० दिन, दानिएल ८:१४ अनुसार, त्यही आधारको केन्द्रीय स्तम्भ हुन्। यसले के जनाउँछ भने, तितरबितर पारिने २,५२० वर्ष—जुन विलियम मिलरको पहिलो, अथवा अल्फा, खोज थियो—ले एउटा अवधिको आरम्भलाई चिह्नित गर्दछ, जो विलियम मिलरको ओमेगा खोज, अर्थात् २,३०० दिन, मा आएर समाप्त भयो।

जब लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एड्भेन्टवादले १८६३ मा “सात समय” लाई एकातिर राख्यो, तब तिनीहरूले विलियम मिलरको पहिलो खोजलाई पनि एकातिर राखे, जुन उनको अल्फा खोज र उनको आधारभूत खोज थियो। मिलरका खोजहरूमध्ये अन्तिम २,३०० दिन थियो, जुन उनको ओमेगा खोज र उनको शिखरस्थ खोज थियो। १७९८ मा समाप्त भएको “सात समय” ले २,५२० लाई चिह्नित गर्‍यो, र २,३०० दिन १८४४ मा चिह्नित गरियो।

त्यो धूलो झार्ने मानिस नै हो जसले रत्नहरू सात पटकका लागि छरिएपछि फेरि भेला गर्छ। त्यसपछि रत्नपेटी अझ ठूलो, अझ सुन्दर हुन्छ, र सूर्यभन्दा दस गुणा बढी उज्ज्वल भई चम्कन्छ। दस परीक्षा को प्रतीक हो, र त्यसकारण ती रत्नहरू सूर्यको दिनमाथिको परीक्षामा चम्कन्छन्; यसरी मिलरको सपना १७९८ मा सुरु हुन्छ र आइतबारको व्यवस्थामा तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो पुकारसँग अन्त्य हुन्छ।

१७९८ देखि १८६३ सम्मका मिलराइटहरूको इतिहास १७९८ देखि चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासम्मको इतिहास पनि हो। विलियम मिलरको सपनामा मिलरले “आऊ र हेर” भनेको क्षणदेखि लिएर डर्ट ब्रश मानिसले “आऊ र हेर” भनेको क्षणसम्म देखाइएको इतिहास दुवै—१७९८ देखि १८६३ सम्मको अवधि पनि हो, र १७९८ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको अवधि पनि हो। १८६३ मा समाप्त हुने रेखा १७९८ मा सुरु भई आइतबारको व्यवस्थामा समाप्त हुने रेखाको एक भविष्यसूचक प्रयाक्टल हो। ती दुवै रेखाहरू मिलरको सपनामा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

२२ अक्टोबर, १८४४ मा बन्द भएको ढोकाले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा बन्द हुने ढोकाको प्रतिरूप जनाउँछ। सन् १८४४ मा पूरा भएको २,३०० वर्षको भविष्यवाणीले आइतबारको व्यवस्थाको प्रतिरूप जनाउँछ।

“डानिएल ८:१४ मा प्रस्तुत गरिएझैं, पवित्रस्थानको शुद्धीकरणका लागि हाम्रा महायाजकका रूपमा खीष्टको परमपवित्र स्थानमा आगमन; डानिएल ७:१३ मा वर्णन गरिएझैं, मानिसका पुत्रको प्राचीनदिनहरूका सामु आगमन; र मलाकिले अगमवाणी गरेझैं, प्रभुको आफ्नो मन्दिरमा आगमन—यी सबै एउटै घटनाका वर्णनहरू हुन्; र यही कुरा मत्ती २५ मा खीष्टले दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा वर्णन गर्नुभएको दुलहाको विवाहमा आगमनद्वारा पनि चित्रित गरिएको छ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ४२६।

पङ्क्तिहरू

मिलरका खोजहरूको ओमेगा २,३००-वर्षीय भविष्यवाणी थियो, त्यसैले १८४४ र आइतबारको व्यवस्था दुवै २,३०० वर्षद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। यसको अर्थ २,५२० दुवै रेखाहरूको अल्फा हो र २,३०० दुवै रेखाहरूको ओमेगा हो; एउटा रेखा १८६३ मा निष्कर्षमा पुग्छ, र अर्को रेखा आइतबारको व्यवस्थामा निष्कर्षमा पुग्छ। दुवै रेखाहरूमा २,५२० को भविष्यवाणी अल्फा हो, अथवा आधारशिला हो। मिलरवादीहरूको आधारभूत इतिहासमा १७९८ देखि १८६३ सम्मको प्रयाक्टल, एक लाख चौवालीस हजारको ओमेगा, शिरोशिला-सम्बन्धी इतिहासको अर्को प्रयाक्टलसँग पनि समरेखित हुन्छ।

९/११ मा परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई यर्मियाका प्राचीन मार्गहरूतर्फ फर्कन बोलाउनुभयो, जो आधारहरू हुन्, र ती फेरि आधारभूत इतिहासका सन्देशवाहकद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, जो फेरि “सात समय” सम्बन्धी उनको आधारभूत अल्फा खोजद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। “सात समय” एक लाख चवालीस हजारका आधारहरूको प्रतीक हो, र ९/११ मा विलियम मिलर र एडभेन्टवादको अति पहिलो आधारभूत सत्यद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको आधारहरूको परीक्षाको सन्देशसँगै त्यस समूहको छाप लगाउने कार्य सुरु भयो। ९/११ मा छाप लगाउने समय सुरु भयो र चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थाको समयमा एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने समय समाप्त हुन्छ।

त्यो इतिहास २,५२० बाट आरम्भ भई २,३०० मा समाप्त हुने एक प्रयाक्टल हो, र यसकारण त्यो इतिहास विलियम मिलरको स्वप्नमा प्रतिनिर्दिष्ट भविष्यसूचक इतिहासको तेस्रो रेखा हो। २,५२० सन् १७९८ मा पूरा भयो र २,३०० सन् १८४४ मा। ती दुई रेखाहरूद्वारा प्रतिनिर्दिष्ट कार्य भनेको खीष्टले आफ्नो दिव्यता हाम्रो मानवतासँग एकीकृत गर्नुहुने कार्य हो। यो पापीलाई सन्तमा रूपान्तरित गर्ने, निम्न प्रकृतिमाथि उच्च प्रकृतिलाई त्यसको न्यायोचित सिंहासनमा पुनर्स्थापित गर्ने कार्य हो। यसै कारणले मानव शरीरलाई शरीरका प्रत्येक कोष पूर्ण रूपमा पुनःउत्पादन गर्न २,५२० दिन लाग्छ, र त्यही शरीर २३ पुरुष गुणसूत्र र २३ महिला गुणसूत्रको संयोजनमा आधारित छ। ती दुवैले मिलेर एउटा जीवित मन्दिर उत्पन्न गर्छन्, जसलाई “४६” सङ्ख्याद्वारा प्रतिनिर्दिष्ट गरिएको छ, र यही १७९८ देखि १८४४ सम्मको अवधि हो, अर्थात् विलियम मिलरको स्वप्नमा १७९८ को २,५२० देखि १८४४ को २,३०० सम्मको अवधि।

विलियम मिलरको स्वप्नमा अर्को एक उल्लेखनीय प्रयाक्टल पनि समावेश छ। १७११ देखि आइतबारको व्यवस्था सम्मको अवधि १७९८ देखि आइतबारको व्यवस्था सम्मको एक प्रयाक्टल हो, जसरी १७९८ देखि १८६३ सम्म थियो। २०२३ देखि आइतबारको व्यवस्था सम्मको अवधि १७११ देखि आइतबारको व्यवस्था सम्मको एक प्रयाक्टल हो, र यही त्यो इतिहास हो जसतर्फ मिलरको स्वप्नभित्रका सबै रेखाहरू तिनीहरू सबैको ओमेगाको रूपमा संकेत गर्छन्। यही त्यो अवधि हो जहाँ मौलिक सत्यहरू सूर्यभन्दा दस गुणा बढी प्रज्वलित पारिन्छन्।

दुई हलचलहरू

१८४० को दशकमा “bustle” भन्ने शब्द (संज्ञाको रूपमा) सामान्यतया ऊर्जाशील, व्यस्त, वा कोलाहलपूर्ण गतिविधि—प्रायः हल्ला, उत्तेजना, हतार, वा व्याकुलताको भावसहित—भन्ने अर्थमा प्रयोग गरिन्थ्यो। यसले भीड, घरपरिवार, बजारस्थान, वा कुनै विशेष घटनाक्रमका समयमा हुने सजीव चालचलन, हलचल, वा यताउता व्यस्ततापूर्वक चलिरहने अवस्थालाई जनाउँथ्यो। त्यसैले मिलरको सपनामा आएको “bustle” ले त्यही बेला भइरहेको गतिविधिको तत्कालिक चाप, उत्तेजना, वा जरुरी कामकाज—अर्थात् वर्तमान परिस्थिति वा अवसरको क्षणिक हलचल वा कोलाहल—लाई वर्णन गर्ने थियो।

मिलर यसो भन्छन्, “त्यसपछि, जब उनले धूलो र फोहोर, नक्कली रत्नहरू र खोटा सिक्काहरू सफा गर्दै थिए, ती सबै उठे र बादलझैँ झ्यालबाट बाहिर गए, अनि बतासले तिनलाई उडाएर लग्यो। त्यस हडबडाहटको बीचमा मैले एक क्षणका लागि आफ्ना आँखा बन्द गरेँ; जब मैले ती खोलें, फोहोर सबै हराइसकेको थियो।”

“हलचल” ले मिलरको स्वप्नमा दुई बुँदालाई चिन्हित गर्दछ; पहिलो, जब भीडले रत्नहरू छरपस्ट पारिरहेको हुन्छ, र त्यसपछि, जब धूलो झार्ने मानिसले झ्यालहरू खोल्छ र झूटा रत्नहरू बाहिर सफा गर्न थाल्छ। पहिलो तथा अल्फा हलचल रत्नहरूलाई ढाक्ने कार्य हो, र दोस्रो तथा ओमेगा हलचल रत्नहरूको पुनर्स्थापना हो। हलचलको समयमा, मिलरले आफ्नो आँखा बन्द गरे। सन् १८४९ मा मिलर विश्राममा राखिए, ठीक त्यही बिन्दुमा जब ख्रीष्टले आफ्ना जनको अवशेषलाई जम्मा गर्न दोस्रो पटक आफ्नो हात फैलाइरहनुभएको थियो। त्यसपछि मिलरले आफ्ना आँखा बन्द गरे, र सन् १८५० मा हबक्कूकको दर्शन लेख र त्यसलाई स्पष्ट पार भनी दिएको आज्ञाको परिपूर्तिमा उनका सत्यहरू फेरि मेचमाथि राखिए। त्यही हलचलको अवधिमा, मिलरले आफ्ना आँखा बन्द गर्छन्, र जब उनी ब्युँझन्छन्, रत्नहरू पुनर्स्थापनाको प्रक्रियामा रहेका हुन्छन्।

उनको स्वप्नमा देखा परेको दोस्रो हलचल त्यस बेला घटित हुन्छ, जब एक लाख चवालीस हजारको ध्वज पुनर्जीवित, शुद्ध पारिएको र परिष्कृत भइरहेको हुन्छ—त्यही ध्वज, जसलाई जकरियाले मुकुटमाथिका रत्नहरूका रूपमा चिनाएका छन्।

अनि त्यस दिन परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरले तिनीहरूलाई आफ्ना प्रजाको बगालझैँ बचाउनुहुनेछ; किनकि तिनीहरू मुकुटका पत्थरहरूझैँ हुनेछन्, उहाँको देशमाथि ध्वजाझैँ उच्च पारिएका। किनकि उहाँको भलाइ कति महान् छ, र उहाँको सौन्दर्य कति महान्! अन्नले जवान पुरुषहरूलाई प्रफुल्लित तुल्याउनेछ, र नयाँ दाखमद्यले कन्याहरूलाई। पछिल्लो वर्षाको समयमा परमप्रभुसित वर्षाको याचना गर; तब परमप्रभुले चम्किला बादलहरू उत्पन्न गर्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई वर्षाका झरीहरू दिनुहुनेछ, प्रत्येकलाई खेतमा घाँस दिनुहुनेछ। किनकि मूर्तिहरूले व्यर्थ कुरा बोलेका छन्, र ज्योतिषीहरूले झूट देखेका छन्, अनि तिनीहरूले झूटा सपनाहरू सुनाएका छन्; तिनीहरूले व्यर्थमा सान्त्वना दिन्छन्; त्यसकारण तिनीहरू बगालझैँ आफ्नो बाटो लागे, गोठालो नभएकाले तिनीहरू कष्टमा परे। मेरा क्रोध गोठालाहरूका विरुद्धमा बल्यो, र मैले भेडाका पाठाहरूलाई दण्ड दिएँ; किनकि सेनाहरूका परमप्रभुले आफ्नो बगाल, अर्थात् यहूदाको घरानालाई, अवलोकन गर्नुभएको छ, र तिनीहरूलाई युद्धमा आफ्नो शोभायुक्त घोडाझैँ बनाउनुभएको छ। जकरिया १:१६-१०:३.

“उहाँका प्रजाको बथान” ध्वजचिह्न पनि हुन् र मुकुटमाथिका ढुङ्गाहरू (रत्नहरू) पनि हुन्। उहाँका प्रजाको बथान पछिल्लो वर्षाको समयमा पहिचान गरिन्छ, किनकि आज्ञा पछिल्लो वर्षाको समयमा पछिल्लो वर्षाको निम्ति माग्नू भन्ने

हो। बथानको तुलना त्यस “बथान” सँग गरिएको छ, जो यर्मियाका पुराना मार्गहरूको बाटोमा हिँड्नुको सट्टा आफ्नै बाटोतिर लागे। पछिल्लो वर्षाको समयमा, उहाँको बथान भएका ती रत्नहरू युद्धमा उहाँका शोभायमान घोडा हुनेछन्। त्यो “शोभायमान घोडा” विजयी मण्डली हो, जसको प्रतिनिधित्व पहिलो ख्रीष्टियन दुलहीमा गरिएको थियो, र जसको प्रतीक पत्रुस हुन्, जो पहिलो मोहोरको अवधिमा सेतो घोडाको रूपमा विजयी हुँदै र विजयी हुन निस्के।

अनि जब थुमाले ती मोहरहरूमध्ये एउटा खोल्नुभयो, तब मैले देखें, र मैले गर्जनको जस्तो आवाजमा ती चार जीवित प्राणीहरूमध्ये एकले यसो भनेको सुनें, “आऊ र हेर।” अनि मैले देखें, र हेर, एउटा सेतो घोडा थियो; र त्यसमा सवार भएको व्यक्तिसँग एउटा धनुष थियो; अनि उसलाई एउटा मुकुट दिइयो; र ऊ विजय प्राप्त गर्दै, अझ विजय प्राप्त गर्न निस्क्यो। प्रकाश ६:१, २।

त्यसकारण पेत्रुस वर्षाको पेन्टेकोष्ठीय उण्डेलाइको समयमा प्रेरितहरूको पहिलो ख्रीष्टियन मण्डलीको प्रतीक हुन्, र पेन्टेकोष्ठीय उण्डेलाइद्वारा प्रतिरूपित गरिएको पछिल्लो वर्षाको अवधिमा हुने अन्तिम ख्रीष्टियन मण्डलीको पनि प्रतीक हुन्।

र मैले स्वर्ग खुलिएको देखें, अनि हेर, एउटा सेतो घोडा; र त्यसमा सवार हुनुहुनेको नाउँ विश्वासयोग्य र सत्य कहलाइयो, र उहाँ धार्मिकतामा न्याय गर्नुहुन्छ र युद्ध गर्नुहुन्छ। उहाँका आँखाहरू आगोको ज्वालाझैं थिए, र उहाँको शिरमा धेरै मुकुटहरू थिए; अनि उहाँमा एउटा नाउँ लेखिएको थियो, जुन उहाँ आफैँबाहेक कसैले जान्दैनथ्यो। अनि उहाँ रगतमा डुबाइएको वस्त्र पहिर्नुभएको थियो: र उहाँको नाउँ परमेश्वरको वचन कहलाइन्छ। अनि स्वर्गमा भएका सेनाहरू सेता घोडाहरूमा सवार भई उहाँको पछि लागे, सूक्ष्म मलमलमा, सेतो र शुद्ध वस्त्र पहिरेर। प्रकाश १९:११-१४।

सेता घोडाहरूले ख्रीष्टको त्यस सेनालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो इजकिएल ३७ मा पुनरुत्थित गरिन्छ; तिनीहरू विजयी मण्डली हुन्, र तिनीहरू मुकुटमा जडित ढुङ्गाहरू हुन्, किनकि पछिल्लो वर्षाको समयमा ख्रीष्टले आफ्नो महिमाको राज्य स्थापित गर्नुहुन्छ। उहाँको राज्यका प्रतिनिधिहरूका रूपमा एक लाख चवालीस हजार जनाहरू त्यस मुकुटमाथिका रत्नहरू हुन्, जो उहाँले २,३०० दिनको समाप्तिमा प्राप्त गर्नुहुने राज्यको प्रतीक हो, जुन दुवै २२ अक्टोबर १८४४ थियो र आइतबारको व्यवस्थाको समयमा फेरि हुनेछ। सेता घोडाहरूको त्यो राज्य पछिल्लो वर्षाको समयमा उठाइन्छ, जब स्वर्गतर्फका इयालहरू खोलिन्छन्, किनकि यूहन्नाले स्वर्ग खोलिएको बेला सेतो घोडा देखेका थिए।

१८४९ को अल्फा हलचलको समयमा, मिलरले अल्पक्षणका लागि मृत्युमै आँखा चिम्ले। मिलर एलियाह थिए, र एलियाह १८ जुलाई, २०२० मा मरे, अनि ओमेगा हलचलसम्म पुग्दासम्म उनी १,२६० दिनसम्म सडकमा पल्टिरहे र त्यसपछि ब्यूँताइए। उनको ब्यूँताइ आकाशको इयाल फोहरी-कुचो गर्ने मानिसले फोहोर बाहिर बढार्न खोल्दा आइपुगेको रूपमा चिन्हित गरिएको छ। सेता घोडाहरूको सेना स्वर्गको इयाल खोलिँदा उठाइन्छ, र जब त्यो हुन्छ, सत्य र असत्यको विभाजन प्रकट हुन्छ। त्यो विभाजन मलाकीको पुस्तकमा पनि चिन्हित गरिएको छ।

सबै दशांश भण्डारगृहमा ल्याओ, ताकि मेरो घरमा आहार होस्; अनि यसैद्वारा अब मलाई जाँच, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, कि के म तिमीहरूका निम्ति स्वर्गका इयालहरू खोलिदिनेछैनँ र तिमीहरूलाई यस्तो आशिष् खन्याइदिनेछैनँ, जसलाई ग्रहण गर्न पर्याप्त ठाउँ रहनेछैन। मलाकी ३:१०।

अगमवक्ताहरूका आत्माहरू अगमवक्ताहरूकै अधीनमा हुन्छन्, र प्रकाशको पुस्तकमा यूहन्ना, मिलरको सपना, र मलाकीले स्वर्गका इयालहरू खोल्ने समयका तीन साक्षी प्रदान गर्छन्। मिलरको सपनामा यो “आऊ र हेर” भन्ने आह्वानको ओमेगामा हुन्छ। अल्फामा भएको कोलाहल त्यही बेला थियो जब छरपस्ट पार्ने कार्य आरम्भ भयो, र ओमेगा त्यही समय हो जब सङ्ग्रह गर्ने कार्य आरम्भ हुन्छ।

हामी मिलरको सपनाभित्र अझ अगाडि बढ्नु अघि, त्यस सपनाबारे जेम्स ह्वाइटको टिप्पणी समावेश गर्न चाहन्छौं। जेम्स ह्वाइटले साँचो रत्नहरूलाई परमेश्वरका साँचो जनहरूका रूपमा, र नक्कली रत्नहरूलाई दुष्टहरूका रूपमा

चिन्हित गर्छन्। म रत्नहरूलाई त्रुटिको विपरीत सत्यहरूका रूपमा चिन्हित गर्छु। रत्नहरू र नक्कली रत्नहरू दुवै नै सन्देश तथा सन्देशवाहकहरू हुन्, जसलाई त्रुटि र झूटा सन्देशवाहकहरूको विपरीतमा राखिएको छ।

“भाइ मिलरको सपना मलाई एउटा सुन्दर गहनाहरूले सजिएको डब्बा दिइयो, र मैले त्यसका सबै भण्डारहरू एकदम शुद्ध र बहुमूल्य गहनाहरूले भरिएका पाएँ—हीरा, बहुमूल्य रत्नहरू, सुन र चाँदीका सिक्काहरू। यी सबै यति आकर्षक रूपमा मिलाएर राखिएका थिए कि तिनीहरूबाट अत्यन्त उज्ज्वल र गौरवपूर्ण प्रकाश झल्किन्थ्यो, र जहाँ तिनीहरू थिए त्यहाँका सबै कुरा प्रकाशित हुन्थे। जब म यसरी आनन्दित थिएँ, कसैले आएर डब्बालाई उल्टाइदियो, र सबै चीजहरू भुइँमा छरपस्ट भए। त्यसपछि मैले सुन, चाँदी, हीरा, रत्न, र सिक्काहरूलाई धुलो र फोहोरमाझ च्यातिएर छरिएको देखें। म निकै दुःखी भएर रोएँ, र म तिनीहरूलाई फोहोरबाट उठाएर फेरि डब्बाभित्र राख्न थालें; तर डब्बा धरापमा खस्यो, त्यसैले मैले ती गहनाहरू फेरि त्यसमा राख्न सकिनँ। तब मैले सोचें, यदि डब्बा हरायो वा नष्ट भयो भने, म यी गहनाहरूलाई डब्बाबिना कुनै सुरक्षित स्थानमा जोगाएर राख्नेछु। तर जब मैले तिनीहरूलाई उचालेर सम्हाल्न खोजें, तिनीहरूको संख्या यति धेरै थियो कि कसरी सम्हाल्ने भनी म अलमलमा परें; र त्यही बीच, ती धुलो र फोहोरसँग मिसिएको जस्तो देखिन्थे। मैले धेरै दुःख र खिन्नताका साथ संघर्ष गरिरहेँ, र रोइरहेँ। त्यसपछि कसैले मेरो नजिकै उभिएर भने, ‘भाइ मिलर, ती गहनाहरू होइनन्; ती त केवल गिलासका टुक्रा, नक्कली मोती, र झुट्टा सिक्काहरू मात्र हुन्। तिनीहरू कहिल्यै स्थायी रूपमा सुरक्षित राखिने छैनन्; फालिदेऊ।’ तर मैले अत्यन्त पीडाका साथ उत्तर दिएँ, ‘होइन, होइन; यदि मैले ती फालिदिएँ भने, म मेरा सबै गहनाहरू गुमाउनेछु।’ त्यसपछि उसले फेरि भन्यो, ‘डब्बातिर हेर!’ मैले हेरें, र डब्बा भुइँभन्दा धेरै माथि, हावामा झुन्डिएको थियो। त्यसपछि उसले भन्यो, ‘पुनः प्रयत्न गर।’ मैले सोचें, डब्बा ढलेर भुइँमै पुगेको भए पनि, म मेरा गहनाहरू त्यसमा फेरि राख्नेथिएँ; तर त्यो मेरो पहुँचभन्दा माथि झुन्डिएको थियो। तब म घुँडामा परें र मेरो ठूलो हातभरि भएका गहनाहरूलाई डब्बाभित्र फाल्न थालें, र तिनीहरू डब्बाको भित्तामा ठोक्किएर फर्किएर भुइँमा झर्छे। यसरी मैले बारम्बार प्रयास गरिरहेँ, जबसम्म मेरा लगभग सबै गहनाहरू फालिएर बाहिरै परे। त्यसपछि मैले फेरि आफ्नो दुवै हातभरि लिएँ र रुदै डब्बातिर फर्कें। त्यसो गर्दा मैले सोचें, ‘मेरो गुमाइ कति ठूलो छ!’ त्यही सोचिरहेको बेला, मैले डब्बाभित्र हेरें, र देखें कि यी सबै साँचो गहनाहरू त्यही भित्र संकलित भएका रहेछन्, जबकि धुलो, फोहोर, गिलासका टुक्रा, नक्कली मोती, र झुट्टा सिक्काहरू बाहिर खसेका रहेछन्।”

“निम्नलिखित सपना दुई वर्षभन्दा पनि अघि Advent Herald मा प्रकाशित गरिएको थियो। त्यसबेला मैले देखें कि यसले हाम्रो विगतको दोस्रो आगमनसम्बन्धी अनुभवलाई स्पष्ट रूपमा देखाउँथ्यो, र परमेश्वरले यो सपना छरिएका बगालको हितका लागि दिनुभएको थियो।

“प्रभुको महान् र भयङ्कर दिनको निकट आगमनका चिन्हहरूमध्ये परमेश्वरले सपनाहरूलाई पनि राख्नुभएको छ। हेर्नुहोस्, योएल 2:28-31; प्रेरितहरूका काम 2:17-20। सपनाहरू तीन प्रकारले आउन सक्छन्; पहिलो, ‘धेरै कामको व्यस्तताद्वारा।’ हेर्नुहोस्, उपदेशक 5:3। दोस्रो, जो शैतानको अशुद्ध आत्मा र छलमा परेका छन्, तिनीहरूले उसको प्रभावद्वारा सपना देख्न सक्छन्। हेर्नुहोस्, व्यवस्था 8:1-5; यर्मिया 23:25-28; 27:9; 29:8; जकरिया 10:2; यहूदा 8। अनि तेस्रो, परमेश्वरले सधैं आफ्ना जनहरूलाई सपनाद्वारा, जुन स्वर्गदूतहरू र पवित्र आत्माको कार्यद्वारा आउँछन्, कम वा बढी शिक्षा दिनुभएको छ, र अझै पनि दिनुहुन्छ। जो सत्यको स्वच्छ ज्योतिमा दृढ उभिएका छन्, तिनीहरूले परमेश्वरले तिनीहरूलाई कहिले सपना दिनुहुन्छ, सो जान्नेछन्; र यस्ताहरू झूटा सपनाहरूद्वारा छलिएर बहकाइनेछैनन्।”

“‘अनि उहाँले भन्नुभयो, अब मेरा वचनहरू सुन; यदि तिमीहरूका बीचमा कुनै अगमवक्ता छ भने, म परमप्रभु दर्शनमा आफूलाई त्यसलाई प्रकट गर्नेछु, र सपनामा त्यससँग बोल्नेछु।’ गन्ती 12:6। याकूबले भने, ‘परमप्रभुका दूतले मसँग सपनामा बोल्नुभयो।’ उत्पत्ति 31:2। ‘अनि परमेश्वर रातिको सपनामा सिरियाली लाबानकहाँ आउनुभयो।’ उत्पत्ति 31:24। यूसुफका सपनाहरू [उत्पत्ति 37:5-9,] पढ, र त्यसपछि मिश्रमा तिनको पूरा भएको रोचक वृत्तान्त पनि। ‘गिबोनमा परमप्रभु राति सपनामा सुलेमानकहाँ प्रकट हुनुभयो।’ 1 राजाहरू 3:55। दानियलको दोस्रो अध्यायको महान् महत्त्वपूर्ण मूर्ति सपनामा दिइएको थियो, साथै सातौँ अध्यायका चार वटा

जन्तुहरू आदि पनि। जब हेरोदले बालक मुक्तिदातालाई नष्ट गर्न खोज्यो, तब यूसुफलाई सपनामा मिश्रतर्फ भाग्नु भनी चेतावनी दिइयो। मत्ती २:१३।

“‘अनि अन्तिम दिनहरूमा यस्तो हुनेछ, परमेश्वर भन्नुहुन्छ, कि म मेरो आत्माबाट सबै प्राणीमाथि खन्याउनेछु; अनि तिमीहरूका छोराहरू र छोरीहरूले अगमवाणी बोल्नेछन्, अनि तिमीहरूका जवानहरूले दर्शनहरू देख्नेछन्, अनि तिमीहरूका वृद्धहरूले सपनाहरू देख्नेछन्।’ प्रेरित २:१७.”

“यहाँ भविष्यवाणीको वरदान, सपना र दर्शनद्वारा, पवित्र आत्माको फल हो, र अन्तिम दिनहरूमा चिन्ह ठहरिन पर्याप्त रूपमा प्रकट गरिनुपर्छ। यो सुसमाचारको मण्डलीका वरदानहरूमध्ये एक हो।

“‘उहाँले कसैलाई प्रेरितहरू, कसैलाई अगमवक्ताहरू, कसैलाई सुसमाचार प्रचारकहरू, र कसैलाई पास्टर तथा शिक्षकहरू दिनुभयो; सन्तहरूको सिद्धताका लागि, सेवकाइको कामका लागि, ख्रीष्टको शरीरको उन्नतिको लागि।’ एफिसी ४:११, १२।”

“‘र परमेश्वरले मण्डलीमा कतिलाई नियुक्त गर्नुभएको छ, पहिले प्रेरितहरू, दोस्रो रूपमा अगमवक्ताहरू,’ आदि। १ Corinthians १२:२८। ‘अगमवाणीहरूलाई तुच्छ नठान।’ १ Thessalonians ५:२०। साथै Acts १३:१; २१:९; Romans ७:६; १ Corinthians १४:१, २४, ३९ पनि हेर्नुहोस्। अगमवक्ताहरू वा अगमवाणीहरू ख्रीष्टको मण्डलीको उन्नतिको लागि हुन्; र परमेश्वरको वचनबाट यस्तो कुनै प्रमाण प्रस्तुत गर्न सकिँदैन कि सुसमाचार प्रचारकहरू, पास्टरहरू र शिक्षकहरू अन्त्य हुनुभन्दा पहिले यी अन्त्य हुने थिए। तर आपत्ति जनाउने भन्छ, ‘झूटा दर्शनहरू र सपनाहरू यति धेरै भएका छन् कि यस्ता कुनै कुरामाथि म विश्वास गर्न सकिँदैन।’ यो सत्य हो कि शैतानसँग आफ्नो नक्कली रूप छ। उसका सधैं झूटा अगमवक्ताहरू थिए, र निश्चय नै छल र विजयको यसका अन्तिम घडीमा हामी अहिले पनि तिनको अपेक्षा गर्न सक्छौं। जो नक्कलीको अस्तित्व भएकै कारण यस्ता विशेष प्रकाशहरूलाई अस्वीकार गर्छन्, तिनीहरूले त्यत्तिकै उचित रूपमा अलि अझ अगाडि बढेर परमेश्वरले कहिल्यै पनि मानिसलाई सपना वा दर्शनमा आफूलाई प्रकट गर्नुभएको छैन भनेर इन्कार गर्न सक्छन्, किनकि नक्कली त सधैंदेखि अस्तित्वमा थियो।”

“सपना र दर्शनहरू ती माध्यम हुन् जसद्वारा परमेश्वरले आफूलाई मानिससमक्ष प्रकट गर्नुभएको छ। यही माध्यमद्वारा उहाँले अगमवक्ताहरूसित बोल्नुभयो; उहाँले भविष्यवाणीको वरदानलाई सुसमाचारको मण्डलीका वरदानहरूमध्ये राख्नुभएको छ, र सपना र दर्शनहरूलाई ‘अन्तिम दिनहरू’ का अन्य चिन्हहरूसँगै समावेश गर्नुभएको छ।” आमेन।

“उपरोक्त टिप्पणीहरूमा मेरो उद्देश्य आपत्तिहरूलाई शास्त्रीय ढङ्गले हटाउनु र पाठकको मनलाई निम्नलिखित कुराका लागि तयार पार्नु रहेको छ। ”

“डब्ल्यू. एम. मिलर,

“लो ह्याम्प्टन, एन. वाइ., डिसेम्बर ३, १८४७।” जेम्स ह्वाइट, ब्रदर मिलरको सपना, १-६।

“१. ‘सन्दूक’ले हाम्रो प्रभु येशू ख्रीष्टको दोस्रो आगमनसम्बन्धी बाइबलका महान् सत्यहरूलाई जनाउँछ, जुन संसारमा प्रकाशित गर्नका लागि भाइ मिलरलाई दिइएका थिए।

“२. ‘संलग्न कुञ्जी’ भनेको भविष्यवाणीसम्बन्धी वचनको उहाँको व्याख्या गर्ने तरिका थियो—धर्मशास्त्रलाई धर्मशास्त्रसँग तुलना गर्दै—बाइबल आफैं आफ्नो व्याख्याता हो। यही कुञ्जीद्वारा भाइ मिलरले ‘मञ्जूषा’, अर्थात् संसारका निम्ति आगमनको महान् सत्य, खोले।”

“३. ‘सबै किसिमका र आकारका’ ‘रत्नहरू, हीराहरू, आदि,’ जो ‘सन्दूकका आ-आफ्ना स्थानहरूमा अति सुन्दररीत्या मिलाइएका’ थिए, तिनले सबै मण्डलीहरूबाट, र जीवनका प्रायः हरेक स्तर र अवस्थाबाट, आगमन-विश्वास ग्रहण गरेका, र सत्यको पवित्र कार्यमा आ-आफ्ना स्थानहरूमा साहसी अडान लिएको देखिएका परमेश्वरका सन्तानहरूलाई [मलाकी ३:१७,] जनाउँछन्। यस व्यवस्थामा अघि बढिरहँदा, प्रत्येकले आफ्नै

कर्तव्यमा ध्यान दिंदै, र परमेश्वरको सामु नम्रतापूर्वक हिँड्दै, 'तिनीहरूले संसारतर्फ प्रकाश र महिमा परावर्तित गरे,' जसको तुलना प्रेरितहरूका दिनहरूको मण्डलीसँग मात्र गर्न सकिन्थ्यो। यो सन्देश, [प्रकाश १४:६, ७,] मानौँ बतासका पखेटाहरूमा चढी फैलियो, र निमन्त्रण, 'आऊ, किनकि अहिले सबै कुरा तयार भइसकेका छन्,' [लूका १४:१७,] शक्ति र प्रभावसहित सर्वत्र फैलियो।"

"४. 'मानिसहरू आउन थाले, सुरुमा संख्यामा थोरै थिए, तर बढ्दै गएर भीड बने।' जब आगमनसम्बन्धी सिद्धान्त पहिले भाइ मिलर र अरू अति थोरै जनाद्वारा प्रचार गरियो, त्यसको प्रभाव अत्यन्त थोरै मात्र भयो, र त्यसद्वारा अति थोरै मात्र जागृत भए; तर १८४० देखि १८४४ सम्म, जहाँ जहाँ यो प्रचार गरियो, त्यहाँ त्यहाँ सम्पूर्ण समुदाय नै उद्दीप्त भयो। "

"५. जब उड्ने स्वर्गदूत [प्रकाश १४:६-७] ले पहिलो पटक अनन्त सुसमाचार यसो भन्दै प्रचार गर्न थाले, 'परमेश्वरसँग भय मान, र उहाँलाई महिमा देऊ; किनकि उहाँको न्यायको घडी आइपुगेको छ,' तब धेरैले येशूको आगमन र पुनर्स्थापनाको दृष्टिमा आनन्दले जयजयकार गरे; पछि तिनैले, केही अधिसम्म आफूहरूलाई आनन्दले भरिदिएको सत्यको विरोध गरे, त्यसको खिल्ली उडाए र उपहास गरे। तिनीहरूले रत्नहरूलाई व्याकुल पारे र तितरबितर बनाए। यसले हामीलाई १८४४ को शरद् ऋतुतर्फ ल्याउँछ, जब तितरबितर पार्ने समय आरम्भ भयो।

"यो कुरा चिन्ह लगाएर राख: जसले एक समय 'आनन्दले जयजयकार गरेका' थिए, तिनैले नै रत्नहरूलाई व्याकुल तुल्याए र तितरबितर पारे। अनि १८४४ देखि, एक समय सत्य प्रचार गरेका र त्यसमा आनन्दित भएका, तर पछि परमेश्वरको काम र हाम्रो विगतको आगमन-सम्बन्धी अनुभवमा भएको भविष्यवाणीको परिपूर्तिलाई इन्कार गरेका व्यक्तिहरूजस्तिकै प्रभावकारी रूपमा बथानलाई तितरबितर पारेर भड्काउने अरू कोही भएका छैनन्।"

"६. साँच्चा रत्नहरूबीच छरिएका 'नक्कली रत्नहरू र जाली सिक्काहरू' ले १८४४ मा ढोका बन्द भएदेखि नै झूटा धर्मान्तरितहरू, वा 'पराइ सन्तानहरू,' [Hosea 5:7] लाई स्पष्ट रूपमा जनाउँछन्।

"७. 'धूलो र छीलन, बालुवा र सबै प्रकारका फोहोर' ले सन् १८४४ को शरद् ऋतुदेखि दोस्रो आगमनका विश्वासीहरूका बीचमा भित्र्याइएका विविध र असंख्य भूलहरूलाई जनाउँछन्। यहाँ म तिनमध्ये केहीलाई उल्लेख गर्नेछु।

"१. 'गोठालाहरू' मध्ये केहीले मध्यरात्रिको पुकार दिइएलगत्तै घमण्डपूर्वक लिएको त्यो अडान—सातौँ महिनाको आन्दोलनसँगै रहेको पवित्र आत्माको गम्भीर द्रवीकरण गर्ने शक्ति केवल मेस्मेरिक प्रभाव थियो भन्ने—। जर्ज स्टोर्स यो अडान लिनेहरूमध्ये प्रारम्भिक व्यक्तिहरूमध्ये एक थिए। न्यूयोर्क सहरमा त्यसबेला प्रकाशित हुने Midnight-Cry मा, १८४४ को पछिल्लो भागतिरका उनका लेखहरू हेर्नुहोस्। जे. भि. हाइम्सले १८४५ को वसन्तमा भएको Albany Conference मा भने कि सातौँ महिनाको आन्दोलनले सात फिट गहिरोसम्म मेस्मेरिज्म उत्पन्न गर्‍यो। यो कुरा त्यहाँ उपस्थित रही उक्त भनाइ सुन्ने एक व्यक्तिबाट मैले सुनेको हुँ। सातौँ महिनाको पुकारमा सक्रिय भाग लिने अरू कतिपयले पछि त्यस आन्दोलनलाई शैतानको काम भनेर घोषणा गरेका छन्। ख्रीष्ट र पवित्र आत्माको कामलाई शैतानको नाममा लगाउनु हाम्रो मुक्तिदाताका दिनहरूमा ईश्वरनिन्दा थियो, र अहिले पनि ईश्वरनिन्दा नै हो। २. निश्चित समयसम्बन्धी अनेकौँ परीक्षणहरू। २३०० दिन १८४४ मा समाप्त भइसकेपछि, विभिन्न व्यक्तिहरूद्वारा तिनको समाप्तिको लागि धेरै समयहरू निर्धारण गरिएका छन्। यसो गरेर तिनीहरूले 'सीमाचिन्हहरू' हटाएका छन्, र सम्पूर्ण आगमन आन्दोलनमाथि अन्धकार र शङ्का छरिदिएका छन्। ३. अध्यात्मवाद, आफ्ना सबै कल्पना र अतिरेकहरूसहित। मृत्युको भयङ्कर काम सम्पन्न गरिसकेको शैतानको यो छललाई 'काठका छिल्काहरू' र 'हरेक प्रकारका फोहोरमैला' द्वारा अत्यन्त उपयुक्त रूपमा चित्रित गरिएको छ। अध्यात्मवादको विष पिएर डुबेका धेरैले हाम्रो विगतको आगमनसम्बन्धी अनुभवको सत्यतालाई स्वीकार गरेका थिए, र यही तथ्यका कारण धेरैलाई यो विश्वास गराइएको छ कि १८४३ र १८४४ का महान् आगमन आन्दोलनहरूलाई परमेश्वरले सञ्चालन गर्नुभयो भन्ने विश्वासको स्वाभाविक फल अध्यात्मवाद नै थियो। पत्रुसले, 'घातक विधर्महरू ल्याउनेछन्, यहाँसम्म कि आफूहरूलाई किन्ने प्रभुलाई समेत इन्कार गर्नेछन्'

भन्नेहरूका विषयमा बोल्दै, यसो भन्छन्, 'जसका कारण सत्यको मार्गको दुष्प्रचार गरिनेछ।' ४. एस. एस. स्नोले आफूलाई 'अगमवक्ता एलियाह' भएको दाबी गर्नु। यो मानिसले आफ्नो अनौठो र उच्छृङ्खल यात्रामा, मृत्युको यस कार्यमा आफ्नो भूमिका खेलेको छ, र उसको चालचलनले धेरै इमानदार आत्माहरूका मनमा प्रतिकारत पवित्रजनहरूका लागि भएको सच्चा अवस्थालाई अपयशमा पार्ने प्रवृत्ति उत्पन्न गरेको छ।"

"त्रुटिहरूको यस सूचीमा म अझ धेरै कुरा थप्न सक्थें, जस्तै प्रकाशितवाक्य २०:४, ७ का 'एक हजार वर्ष' विगतमा भएको भन्ने धारणा, प्रकाशितवाक्य ७:४; १४:१ का १,४४,०००, ख्रीष्टको पुनरुत्थानपछि 'उठेर चिहानहरूबाट बाहिर आएका' हरू, काम नगर्ने सिद्धान्त, शिशुहरूको विनाशको सिद्धान्त, आदि आदि। यी त्रुटिहरू यति परिश्रमपूर्वक फैलाइए, र प्रतीक्षारत बगालमाथि यति जोडका साथ थोपारिए कि, जब भाई मिलरले त्यो सपना देख्नुभयो, त्यस समयमा साँचो रत्नहरू 'दृष्टिबाट ओझेल पारिएका' थिए, र अगमवक्ताका वचनहरू लागू हुन्थे—'अनि इन्साफ पछाडि फर्काइएको छ, र न्याय टाढा उभिएको छ,' आदि आदि। हेर्नुहोस् यशैया ५६:१४।"

"त्यस समयमा वर्तमान सत्यको पक्षसमर्थन गर्ने एउटा पनि एडभेन्ट पत्र देशमा थिएन। 'डे-डन' सानो बथानको सत्य अवस्थाको पक्षमा उभिने अन्तिम पत्र थियो; तर प्रभुले भाइ मिलरलाई यो सपना दिनुभन्दा धेरै महिना अघि नै त्यो समाप्त भइसकेको थियो; अनि आफ्नो अन्तिम मरणासन्न संघर्षमा त्यसले थकित र विलापरत सन्तहरूलाई तिनीहरूको अन्तिम छुटकाराको समयका रूपमा १८७७ तर्फ, अर्थात् त्यसबेला भविष्यका अझै तीस वर्ष पर, आँल्याएको थियो। हाय! हाय! यसमा कुनै आश्चर्य छैन कि आफ्नो सपनामा भाइ मिलरले यी अवस्थाको यस दुःखद स्थितिमाथि 'बस्दै रोए।"

"८. कास्केटले त्यस आगमनसम्बन्धी सत्यलाई जनाउँछ, जुन भाइ मिलरले संसारमा प्रकाशित गर्नुभयो, जसरी दस कन्याहरूको दृष्टान्तद्वारा संकेत गरिएको छ। मत्ती २५:१-११। पहिलो, समय—१८४३; दोस्रो, ढिलाइको समय; तेस्रो, मध्यरातको पुकार—सातौँ महिनामा, १८४४; र चौथो, बन्द ढोका। १८४३ यता दोस्रो आगमनसम्बन्धी पत्रिकाहरू पढेको कुनै पनि व्यक्तिले भाइ मिलरले आगमन-इतिहासका यी चार महत्त्वपूर्ण बुँदाहरूको समर्थन गर्नुभएको कुरालाई इन्कार गर्नेछैन। सत्यको यो समन्वित प्रणाली, वा 'कास्केट', तिनी व्यक्तिहरूद्वारा च्यातिचुत पारिएको छ र फोहोरका थुप्राहरूबीच छरपस्ट पारिएको छ, जसले आफ्नै अनुभवलाई अस्वीकार गरेका छन्, र तिनी सत्यहरूलाई इन्कार गरेका छन्, जुन तिनीहरूले भाइ मिलरसित मिलेर यति निडरतापूर्वक संसारमा प्रचार गरेका थिए।"

"९. 'फोहोर-बुरुश' भएको मानिसले वर्तमान सत्यको स्पष्ट ज्योतिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसलाई तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशद्वारा प्रकट गराइएको छ, [प्रकाश १४:९-१२,] जसले अब शेषजनबाट भ्रान्तिहरूलाई हटाउँदै शुद्ध पारिरहेको छ। वर्तमान सत्यको कार्य १८४८ को वसन्तमा पुनर्जीवित हुन थालेको थियो, र त्यस समयदेखि अहिलेसम्म उठ्दै र बल प्राप्त गर्दै आएको छ। 'फोहोर-बुरुश' चलिरहेकै छ, र सत्यको स्पष्ट ज्योतिका सामु भ्रान्तिहरू हट्दै गएका छन्, अनि ती बहुमूल्य रत्नहरूमध्ये केही, जो केही समयअघिसम्म अन्धकार र भ्रान्तिद्वारा ढाकिएका र दृष्टिबाट ओझेलमा पारिएका थिए, अहिले वर्तमान सत्यको स्पष्ट ज्योतिमा उभिएका छन्।"

"रत्नहरूलाई बाहिर ल्याउने र भ्रमलाई हटाइशुद्ध पार्ने यो काम तीव्र रूपमा बढिरहेको छ, र यसले अझ बढ्दो सामर्थ्यका साथ अघि बढिरहेको छ, जबसम्म सबै सन्तहरू खोजी निकालिँदैनन् र जीवित परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्दैनन्। यसलाई इज्जकिएलको चौँतीसौँ अध्यायसँग तुलना गर्नुहोस्, अनि तपाईंले देख्नुहुनेछ कि १८४४ देखि यस अँध्यारो र बादलले ढाकिएको दिनमा छरपस्ट भएका आफ्ना बगाललाई बटुल्ने प्रतिज्ञा परमेश्वरले गर्नुभएको छ। येशू आउनुभन्दा अघि, 'सानो बगाल' 'विश्वासको एकतामा' बटुलिनेछ। येशू अहिले 'असल कामहरूमा उत्साही, आफ्नै निम्ति एक विशेष प्रजा' शुद्ध पारिरहनुभएको छ, र जब उहाँ आउनुहुनेछ, उहाँले आफ्नो 'कुनै दाग, वा चाउरी, वा यस्तै कुनै कुरा नभएको मण्डली' भेट्नुहुनेछ। 'जसको नांग्लो उहाँका हातमा छ, र उहाँले आफ्नो खलालाई राम्ररी सफा गर्नुहुनेछ, अनि आफ्नो गहुँ भकारीमा जम्मा गर्नुहुनेछ, आदि।' मत्ती ३:१२।"

“१०. पहिलेभन्दा धेरै ठूलो र अझ सुन्दर दोस्रो ‘सन्दूक’, जसमा छरिएका ‘रत्नहरू’, ‘हीराहरू’ र सिक्काहरू भेला पारिएका थिए, त्यसले जीवित वर्तमान सत्यको विशाल क्षेत्रलाई जनाउँछ, जसमा छरिएको बगाल—अर्थात् १,४४,०००—भेला पारिनेछ, र ती सबैसँग जीवित परमेश्वरको छाप हुनेछ। ती बहुमूल्य हीराहरूमध्ये एउटा पनि अन्धकारमा छोडिनेछैन। यद्यपि केही सियोको टुप्पोजति पनि ठूला छैनन्, तापनि परमेश्वरले आफ्ना रत्नहरू जम्मा गरिरहनुभएको यस दिनमा तिनीहरू बेवास्ता गरिनेछैनन् र छुटाइनेछैनन्। [Malachi 3:16-18] उहाँले आफ्ना स्वर्गदूतहरू पठाउन सक्नुहुन्छ र तिनीहरूलाई तत्परतापूर्वक पठाउन सक्नुहुन्छ, जसरी उहाँले लूतलाई सदोमबाट बाहिर निकाल्नुभयो। ‘प्रभुले पृथ्वीमाथि छोटो काम गर्नुहुनेछ।’ ‘उहाँले त्यसलाई धार्मिकतामा छोट्याउनुहुनेछ।’ Romans 9:28 हेर्नुहोस्।” James White, Footnotes to Brother Miller’s Dream.